

ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΝΙΓΟΜΑΙ

18-11-1988

Πνίγομαι.

Μια κραυγή φουντώνει πλημμύρα στα στήθη μου.

Μια κραυγή απελπισίας, γι' αυτόν τον λαό τον όμορφο,
γι' αυτόν τον λατρεμένο τόπο.

Κοιτάζω από δω μαυρίλα, πάω απ' εκεί ξεφτίλα.

Πνίγομαι,

αέρα, αέρα ν' ανασάνω, πνίγομαι.

Θέλω ελεύθερος, σ' ελεύθερους ανθρώπους,
όρθιος να περπατήσω δίπλα τους.

Ίσος προς ίσο να σταθώ και να μιλήσω,

λόγια βγαλμένα απ' το μεδούλι της καρδιάς να πω.

Να τραγουδήσω, να παλέψω, με συναισθήματα ανθρώπινα.

Ν' αντιμετωπίσω την κάθε αντιπαράθεση, τον κάθε διάλογο,
πέρα από μίση και μικροκακίες, πέρα από μισαλλοδοξίες.

Να πείσω, να πεισθώ, να δω τον ήλιο, το φεγγάρι

στο χρώμα τους, στην υφή τους, στη λάμψη

και στην σκοτεινίλα τους, αυτό που αλήθεια είναι.